

Kun hevosvoimat kohtaavat tiellä - maltti on valttia!

Anna hevoselle tilaa tielläsi

Kauramoottorilla viritetyt hevosvoimat kasvattavat jatkuvasti suosiotaan, sillä ne tarjoavat kuljettajalleen roimasti vauhtia, kestävyyttä ja ketteryyttä erittäin mukavien luontoelämysten ohella. Hevoset ovat kuitenkin yllättäviä ja luonteikkaita otuksia useimpiin bensapeleihin verrattuna, mikä kannattaa muistaa, kun erityyppiset hevosvoimat kohtaavat tiellä etenkin nyt iltojen pimetessä varhain ja pakkasen liukastaessa tiet.

Hevonen on saaliseläin, jonka vaistot kehottavat sitä pakenemaan uhkaa. Pahasti pelästynyt hevonen saattaa rynnistää karkuun hurjana ja hallitsematta, ja viisisataa kiloa teräskengät jalassa sätkivää hevosta ei ole tuttavuus, jota kukaan toivoo konepellilleen. Raju pakotilanne saattaa myös ratsastajan ja hevosen itsensä suureen vaaraan.

Kun siis kohtaat hevosen tielläsi, pidä kunnan "turpaväli", hiljennä vauhtisi, jätä reilu tila ohitukseen ja vältä yllättäviä otteita, jotka voivat pelästyttää hevosen. Hevonen voi säikähtää jos tulet liian lähelle liian kovaa vauhtia, mutta myös äkilliset äänet, pyöristä sinkoavat kivet, ojasta lehahtava muovipussi tms. voivat herättää hevosessa pelkoa. Kovin ahtaaseen paikkaan autolla ei kannata ajautua hevosia kohdattaessa. On hyvä myös seurata ratsastajan tai ohjastajan antamia merkkejä, koska on turvallista ohittaa.

Hevoset kasvattavat jatkuvasti suosiotaan Suomessa. Ratsastusta harrastaa arviolta noin 145.000 suomalaista ja lajin suosio on edelleen voimakkaassa kasvussa. Myös hevosten määrä on nousussa ja tänään Suomessa on yli 70.000 hevosta. Ratsastajan oman turvallisuuden kannalta on tärkeä muistaa, että riittävät ratsastustaidot, hevosen soveltuvuus maastoratsuksi sekä kunnolliset turvavarusteet, kuten kypärä ja turvaliivit, ovat erittäin tärkeitä. Näin syyspimeään aikaan on syytä ottaa käyttöön kunnolliset heijastimet. Myös reittivalintoja tulisi harkita huolella ja välttää teitä, joilla liikenne on vilkasta tai joilla ratsastaminen on muutoin riski. Maastoon tulisi lähteä ratsain mieluummin porukassa kuin yksin.

Hyvä hevoskuljettaja on hidas käännteissään

Hevosilla liikutaan ratsain pääasiassa maastossa ja ajetaan pienillä hiekkateillä. Valtaväylillä hevoset ovat liikenteessä enemmänkin kärryn sisällä kuin edessä, siis hevoskuljetusperävaunuissa ja kuorma-autoissa. Hevosia kuljetetaan usein ravi- ja ratsastuskilpailuihin sekä harjoituksiin, näyttelyihin, eläinlääkärille ja siittoloihin. Hevoskuljetusajoneuvo ei ole liikenteessä harvinaisuus.

Hevoskuljetusten osalta suurimmassa riskiryhmässä on hevonen itse, joka seisoo kuljetusvälineen sisällä rajoitetussa tilassa kiinni sidottuna. Hevosen täytyy pysyä hyvässä tasapainossa kuljetuksen ajan, sillä kaatuessaan tai horjahtaessaan se voi loukkaantua. Tästä syystä hevosta kuljettava ajoneuvo ei voi tehdä äkkijarrutusta, kiihdyttää nopeasti eikä ajaa kovalla vauhdilla kaarteisiin. On hyvä muistaa, että edessä rauhallisesti etenevä hevoskuljetus kulkee hevosille sopivassa tahdissa parhaansa mukaan.

Hevoskuljetus ei myöskään pysähdy hetkessä. Ohitukseen kannattaakin varata reilusti tilaa ja muistaa, ettei hevosajoneuvon edessä passaa tehdä äkkijarrutusta. Talvisin on otettava huomioon myös tilannenopeudet ja jarrutusmatkan piteneminen. Turpaväli kannattaa pitää myös siksi, että esimerkiksi raskaan ajokaluston aiheuttama melu voi säikähdyttää hevoset kuljetuskopin sisällä.